

101. Den kära Maria

1. "Ack, kära Maria, du öppna för mig
och låt mig härute ej stå!

Den ryseligt kalla, den nordiska vind,
den isar från topp och till tå

Vad skadar det dig,
om du öppnar för mig?

Snart höra vi fåglarnas ljuvliga skri,
Maria, du öppna för mig!"

2. "Vad är det för jämmer och ömkeligt tal?
Du står här och bråkar med mig!

Jag beder dig snart från dörren att gå,
du störer min nattliga frid

Gå genast därhän,
du trolöse vän!

Jag har mig utkorat en annan till vän,
gå bort, men kom aldrig igen !"

3. "Är det min Maria, som svarar mig så,
som för mig har varit så kär?

Av sorg och bekymmer jag knappast kan gå,
jag vet ej vad orsaken är

Jag vet inte nu

varken tid eller stund,

att jag haver gjort dig det minsta emot
Varför är du bliven så vred?

4. Ack, kära Maria, du minns väl den gång,
vi satt under linden så grön!
Vi hörde på fålarnas ljuvliga sång,
vi svuro varandra vår ed
Och sedan mot mig
så vänlig och mild,
besökte mig alltid med yppersta flit
Glöm aldrig den edsvurna tid!"

5. »Ack, kära min gosse, förlåt mig mitt skämt!
Jag därom så hjärtligen ber
Hur kunde du tro, att jag dig har bortglömt?
För dig vill jag öppna min dörr
Kom intill min barm!
Min säng är så varm!
Jag hoppas, att mor ej skall väckas av harm
Kom låt mig få kyssa dig nu!»

6. »Min sorg och bekymmer, de genast bortfly,
om du älskar mig åter på nytt
Men kära Maria, gör aldrig så mer,
Som du en gång har gjort emot mig!
Men kärlekens tvång,
det lättnar en gång,
men vägen förkortas bland fåglarnas sång,
de nattliga fåglarnas sång»